

دوتا ۳۹۰	عهدجدید / ۴۶
	مکاشفه ۲۱-۲۲
S = معلم ۲ (تدریس توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. امروز فصلهای ۲۱-۲۲ کتاب مکاشفه را به شما معرفی میکنیم.

فصلهای ۲۱ و ۲۲ کتاب مکاشفه از جلال و شکوه آسمان و زمین جدید سخن میگویند.

اول. رویای آسمان و زمین جدید (۲۱: ۱).

یک. بازسازی عالم و زمین. در بازگشت عیسی مسیح، تمام عالم و زمین تازه خواهند شد. مسیحیان رابطه کامل و احیا شده ای با خدا خواهند داشت و در حضور بی واسطه خدا روی زمین جدید زندگی خواهند کرد. و رابطه کامل و احیا شده ای با یکدیگر خواهند داشت. قوم خدا تنها آنچه را که درست است انجام میدهند (دوم پطرس ۳: ۱۳) و هیچ فاسد و بدکاری به آنجا راه داده نخواهد شد (مکاشفه ۲۱: ۲۷).

دو. دیگر دریا نخواهد بود (۲۱: ۱). قبل از بازگشت مسیح، دریا نماد پریشانی و کشمکش ملت‌های شریر روی زمین بود (اشعیا ۸: ۷، ۱۷: ۱۲). این نمادی از قدرت هرج و مرج طلب شریر است که تهدیدی برای زندگی هستند و نماد ملت هایی هستند که جانور "خارج از دریا" (مکاشفه ۱۳: ۱، دانیال ۷: ۲-۷) و فاحشه بزرگ که "بر آب های بسیار" نشسته است را پرستش می کنند (مکاشفه ۱۷: ۱۵). این نماد نمی گوید که بعد از بازگشت مسیح دیگر اقیانوس و آب وجود نخواهد داشت بلکه بیانگر این مطلب است که دیگر ملت‌های بی خدا و ضد مسیحی و نیروهای هرج و مرج طلب و شریر بر زمین تازه نخواهند بود. عالم حاضر، زمین و دریا به طور پر جلالی تازه خواهد شد (رومیان ۸: ۲۱، دوم پطرس ۳: ۱۰، اعمال ۳: ۲۱). به جای دریا که تهدید کننده است، "رودخانه حیات" خواهد بود (مکاشفه ۲۲: ۱) و مردم و حیوانات روی زمین جدید از آن استفاده خواهند کرد. اگر چه "رودخانه حیات" در وهله اول از اهمیت روحانی برخوردار است اما این تغییر به طور سمبولیک بیان می کند که حتی رابطه انسان با طبیعت هم در زمین جدید کاملاً احیا و تازه خواهد شد (اشعیا ۱۱: ۶-۹، حزقیال ۴۷: ۹). خلقت و طبیعت بر روی زمین جدید دقیقاً آن چیزی خواهد بود که خدا قصد کرده بود که باشد. تمام خلقت از اسارت فساد و بیهودگی آزاد خواهد شد (رومیان ۸: ۱۹-۲۱). تمام موانعی که به سبب گناه به وجود آمده بودند، پاک خواهند شد و خلقت تمام نیرو و استعدادش را به کار خواهد گرفت و در در جلال آزادی فرزندان خدا سهیم خواهد شد. درختان میوه همیشه بارور و پرشکوفه خواهند بود. حیوانات وحشی و اهلی در کنار هم زندگی خواهند کرد و هیچ کدام به هم آسیب نخواهند رسانید (اشعیا ۱۱: ۶-۹). مخلوقات مختلف به زندگی خود ادامه خواهند داد و تمام مخلوقات در کنار هم در پیوستگی و اتحاد خواهند بود. مانند یک قطعه موسیقی که از هماهنگی کامل برخوردار است.

دوم. رویای اورشلیم تازه به صورت عروس مسیح (۲۱: ۹-۱۰).

یک. اورشلیم تازه قبل از ظهور مسیح. در عهد عتیق خدا یک اورشلیم تازه را وعده داد که ملت‌ها را در خودش نمی پذیرفت و خدا در آن به عنوان "شهر" بود و شهر با سنگهای گرانبها ساخته می شد (اشعیا ۵۴: ۱-۵، ۱۱-۱۳). همانند عهدجدید او "عروس خدا" نامیده خواهد شد (اشعیا ۶۲: ۵). ایمانداران حقیقی مانند ابراهیم منتظر این اورشلیم تازه بودند (۱۱: ۸-۱۶). دو. اورشلیم تازه پس از ظهور مسیح. در عهدجدید هم ایمانداران واقعی "عروس مسیح" (دوم قرنتیان ۱۱: ۲، افسسیان ۵: ۲۲-۲۳) و "اورشلیم آسمانی" نامیده می شوند (عبرانیان ۱۲: ۲۲-۲۴، غلاطیان ۴: ۲۶). اورشلیم آسمانی شامل خدا در مسیح، فرشتگان و تمام مردمی است که به مسیح در آسمان و بر زمین ایمان دارند. ایماندارانی که قبلاً مرده اند "روح های نجات یافته‌گانی که به کمال رسیده اند" نامیده می شوند و ایماندارانی که هنوز روی زمین زندگی می کنند، "کلیسای نخست زاده" نامیده می شوند که هنوز بر روی زمین زندگی می کنند و اسمشان در آسمان ثبت شده است. آنها نیز منتظر اورشلیم تازه هستند (عبرانیان ۱۳: ۱۴). بنابراین "اورشلیم تازه" کلیسای عهدعتیق و عهد جدید است و شامل تمام ایماندارانی است که بر زمین زندگی کرده اند.

سه. اورشلیم تازه در بازگشت مسیح اورشلیم آسمانی خواهد بود که از آسمان به سوی زمین پایین می آید. در قیامت جسمانی مردگان، روح و جان مسیحیان از دنیا رفته با بدن های قیام کرده آنها همراه خواهد بود (اول قرنتیان ۱۵: ۲۶) و آنها به صورت "عروس بره" برای "جشن عروسی بره" آماده خواهند شد (۷: ۱۹). اما مردمان شریر و بی خدا با بدن ها و جان هایشان همرا با شیطان و همکارانش به دریاچه آتش و گوگرد افکنده خواهد شد (مکاشفه ۲۱: ۸).

چهار. اورشلیم تازه پس از بازگشت مسیح "همسر بره" خواهد بود (۲۱: ۹-۱۰). ضیافت عروسی برای چند سال نخواهد بود بلکه تا ابدالابد به طول خواهد انجامید. این جشن در آسمان نخواهد بود بلکه بر روی زمین تازه خواهد بود. دیگر هیچ ضدیتی علیه مسیح و قومش نخواهد بود. هیچ چیزی پیروزی کامل او را برهم نخواهد زد. عالم و زمین تازه، فقط خانه عدالت و راستی خواهد بود (دوم پطرس ۳: ۱۳). شهر بابل سمبل مردم بی ایمان و ناپاک و نظم کهنه روی زمین است (مکاشفه ۱۷: ۵) در حالیکه شهر اورشلیم نماد مردم با ایمان و مقدس و نشانه دوره تازه است (عبرانیان ۱۱: ۹-۱۰، ۱۳-۱۶). پس اورشلیم تازه و عروس بره نمادهایی دیگری از پیروزی کلیسا یا پادشاهی خدا به صورت کامل بر زمین جدید هستند.

سوم. رویای ایده آل کامل و واقعیت کامل.

از یک طرف، "اورشلیم تازه" یک ایده آل کامل است از آنچه که کلیسا باید اکنون قبل از بازگشت مسیح باشد. بنابراین در متن، افعال در زمان حال استمراری به کار رفته اند. از طرف دیگر، "اورشلیم تازه" واقعیت کاملی است از آنچه کلیسا پس از بازگشت مسیح در روی زمین جدید خواهد بود. برای مثال:

یک. در مکاشفه ۲۱: ۲ اورشلیم تازه "از آسمان به زمین می آید". زمان حال استمراری به کار رفته در فعل "پایین آمدن" به رشد کلیسا قبل از بازگشت مسیح اشاره می کند. بعد از بازگشت اورشلیم تازه یا کلیسا بر روی زمین جدید هستند و کامل و بی نقص خواهند بود.

دو. در مکاشفه ۲۱: ۵ مسیح می فرماید: "من همه چیز را نو می سازم." زمان حال استمراری به کار رفته در فعل "نو ساختن" به کار تبدیل او در زمان حاضر یعنی قبل از بازگشت مسیح اشاره می کند (دوم قرن تیان ۵: ۱۷). پس از بازگشتش او از زمان حال کامل استفاده می کرد، "من همه چیز را نو ساخته ام و این تا ابد ادامه خواهد داشت." "دیگر نه مرگی خواهد بود نه غمی، نه ناله ای و نه دردی، زیرا اینها متعلق به دنیای پیشین بود که از بین رفت".

سه. در مکاشفه ۲۱: ۶-۷ مسیح می فرماید که هرکس که "پیروز شود" وارث حیات جاودان خواهد بود. زمان حال استمراری فعل "پیروز شدن" به مسیحیانی بر می گردد که اکنون، پیش از بازگشت مسیح بر گناه و شیطان پیروزی کسب می کنند. او پیروزی را به دست می آورد زیرا که ایمان دارد عیسی مسیح، پسر خدا است (اول یوحنا ۵: ۵) و به دلایل زیر: کلام کتاب مقدس را در خود حفظ می کند (اول یوحنا ۲: ۱۴) او جنگ روحانی را با تکیه بر کار کامل نجات مسیح انجام می دهد (یوحنا ۱: ۱۶، ۳۳، رومیان ۸: ۳۱-۳۹) و او کلام خدا را اعلام می کند (مکاشفه ۱۲: ۱۱). مردمی که پیروز نشدند، بی ایمانان هستند، کسانی که قدرت و شهرت و لذات این دنیا را بالاتر از نجات و زمین تازه می دانند. پس از بازگشت مسیح، تنها ایمانداران به عیسی مسیح وارث حیات جاودانی خواهند شد (اول یوحنا ۵: ۱۱-۱۳، مکاشفه ۲۱: ۲۷).

چهار. مکاشفه ۲۱-۲۵ بیان می دارد که "دروازه های شهر هرگز بسته نمی شوند". قبل از بازگشت مسیح، درهای ورودی به مجمع مسیحیان همیشه باز است. قبل از بازگشت مسیح هنوز زمان فیض است و می شود همه را دعوت کرد تا به عیسی مسیح ایمان بیاورند و وارد کلیسا بشوند.

پنج. در مکاشفه ۲۲: ۲، مسیح بیان می کند که برگ های درخت حیات "درمان ملت ها هستند". زمان حال استمراری به کار رفته در "برای درمان هستند"، به شفای جسمی، روحی و روحانی اشاره دارد که قبل از بازگشت مسیح روی می دهد. بعد از بازگشت مسیح هر بیماری و شکستگی شفا خواهند یافت. "دیگر لعنت نخواهد بود" (۲۲: ۳).

چهارم. رویای مسکن خدا با مردم (۲۱: ۳-۴).

در زمین جدید، رابطه ابدی با خدا از اهمیت ویژه ای برخوردار است. قبل از بازگشت مسیح، مسکن خدا در آسمان است و مردم نمی توانند او را ببینند. بعد از بازگشت مسیح، مسکن خدا درست در بین قومش بر روی زمین جدید خواهد بود و آنها صورت او را خواهند دید (۲۲: ۴). رابطه با خدا بسیار نزدیک و شخصی خواهد بود. او هرگونه اثر گناه و رنج بر روی زمین حاضر را پاک خواهد کرد. او هر اشکی را از چشم های ما پاک خواهد کرد. او زخم های گناهان ما را شفا خواهد بخشید. او به ما تجربه مستمر زندگی در پری را خواهد چشاند. او اجازه خواهد داد که ما در نور معرفت، شادی و قدوسیت گام برداریم. در زمین جدید دیگر مرگ و غم و گریه و زاری و درد نخواهد بود. معنای آسمان و زمین جدید این است که خدا کاملیت آسمان را در احیای زمین وارد می کند.

پنجم. رویای اورشلیم تازه به عنوان شهر خدا (۲۱: ۹-۱۱).

از آنجایی که در تمام عالم هیچ چیز با شکوه تر از مشارکت خدا با قومش نیست، در این رویا، اورشلیم تازه با عبارات پر جلال شرح داده شده است. کلیسا جامعه ای است متشکل از مردمی که با خدا مشارکت دارند. قسمت های مختلف شهر شرح کلیسای مبارز قبل از بازگشت مسیح و کلیسای پیروز پس از بازگشت مسیح است.

یک. دیوارهای بلند و پهن شهر (۲۱: ۱۲، ۱۷) نمادی برای حفاظت و امنیت کلیسا است. دیوار ۱۴۴ ذراع (حدود ۶۵ متر) می باشد. این عدد یک نماد است: عدد ۳ نماد تثلیث است، نماد زمین با چهار طرفش، عدد ۴ است. نماد قوم خدا در عهد عتیق ۱۲ قبیله اسرائیل است. نماد قوم خدا در عهد جدید ۱۲ رسولان هستند (مکاشفه ۲۱: ۱۲، ۱۴) و نماد عدد کامل قوم خدا، ۱۲ در ۱۲ یعنی ۱۴۴ می باشد. بنابراین دیوار نماد کلیسا قبل و بعد از بازگشت مسیح است که در مشارکت با خدا کاملاً محفوظ مانده است. در انجیل یوحنا، عیسی به ما یاد داده بود که "هیچکس نمی تواند ایشان را از دست من بگیرد" (یوحنا ۱۰: ۲۸) و "یکی از آنها گم نخواهد شد" (یوحنا ۱۷: ۱۲، ۶: ۳۹).

دو. دروازه ها (۲۱: ۱۲-۱۳) نمادهایی برای ورود به کلیسا هستند، دروازه ها در هر طرف شهر وجود دارند و مردم را از تمام ملت های جهان جمع می کنند (مراجعه شود به اشعیا ۴۳: ۵-۷، متی ۲۴: ۱۴، مکاشفه ۵: ۹). دروازه های شهر هرگز بسته نمی شوند (۲۱: ۲۵). پس قبل از بازگشت مسیح همیشه موقعیت برای ورود به جامعه قوم خدا خواهد بود. کسانی که لباسهایشان را در خون بره شسته باشند اجازه ورود به شهر را خواهند یافت (مکاشفه ۲۲: ۱۴). فرشتگان از دروازه ها مراقبت می کنند تا هیچ شریر و بیخدایی نتواند وارد شهر بشود (مکاشفه ۲۱: ۲۷). نام دوازده قبیله اسرائیل بر سر دروازه ها نوشته شده که اینها نمادهایی هستند نشانگر اینکه تنها کسانی که متعلق به قوم خدا هستند چه در دوره عهدعتیق و چه در دوره عهدجدید، در این شهر زندگی خواهند کرد (غلاطیان ۶: ۱۶، یعقوب ۱: ۱). یعنی کسانی که اسمشان در دفتر حیات عیسی مسیح نوشته شده به شهر داخل می شوند (مکاشفه ۲۱: ۲۷).

سه. پایه ها شهر را نگه می دارند (۲۱: ۱۴). پایه ها نمادهایی برای حمایت و نگه داری از کلیسا هستند. این پایه ها نماد ۱۲ رسول عیسی مسیح هستند که کلیسای تاریخی را پایه گذاری کردند (افسیان ۲: ۲۰، متی ۱۶: ۱۸-۱۹، اعمال ۱: ۸). رسولان، شاهدان عینی و گفتاری عیسی مسیح که پایه حقیقی کلیسا است، بودند (اول قرن تیان ۳: ۱۱). آنها با شهادتشان مردم را به کلیسا آوردند و با نوشته هایشان کلیسا را حمایت و نگه داری کردند. سنگ های گرانها، که شهر بر آنها بنا شده بود (اشعیا ۵۴: ۱۱-۱۲، مکاشفه ۲۱: ۱۹-۲۱)، نماد حکمت و قدوسیت خدا است که کلیسا آن را اعلام می کند (افسیان ۳: ۱۰).

چهار. شکل مکعبی (۲۱: ۱۶) شهر، یک نماد است و از فرم مکعبی شکل قدس الاقداس در خیمه و معبد سلیمان، خبر می دهد (اول پادشاهان ۶: ۲۰). این نمادی است که نشان می دهد کلیسا مسکن خدا است (افسیان ۲: ۱۹-۲۲؛ عبرانیان ۹: ۱۲، ۲۴؛ مکاشفه ۲۱: ۳، ۱۱، ۲۲).

عدد ۱۲۰۰۰، حاصل ۱۰ ضربدر ۱۰ ضربدر ۳ می باشد. عدد ۳ نماد "تثلیث" است. عدد ۴ معرف "چهار طرف عالم" است. عدد ۱۰۰۰ بیانگر "عدد تمامیت و کمال" است. پس بنابراین عدد ۱۲۰۰۰ نمادی برای بیان نتیجه کامل و بی نقص کار نجات خدای تثلیث در طول تاریخ و در تمام عالم، میباشد. و نتیجه همان کلیسا یا پادشاهی خدا است در زمانی که تمام ایمانداران به آن داخل می شوند (رومیان ۱۱: ۲۵-۲۶). بنابراین مکعب نمادی است معرف کلیسا یا پادشاهی خدا به شکل نهایی اش، به صورت نتیجه کامل و بی نقص کار نجات خدای پدر، پسر و روح القدس. پنج. هیچ معبدی نبود (۲۱: ۲۲). قبل از ظهور مسیح، حضور پر جلال خدا در روز به صورت ابر و در شب به صورت آتش در بالای تابوت عهد در خیمه عبادت یا در معبد، دیده می شد (خروج ۲۵: ۲۲، ۴۰: ۳۴-۳۸، اول سموئیل ۴: ۴، دوم پادشاهان ۱۹: ۱۵).

بعد از ظهور مسیح، معبد که برای عبادت توسط مردم ساخته شده بود، دیگر مسکن خدا نبود (اعمال ۷: ۴۴-۵۰، ۱۷: ۲۴-۲۵). پرده معبد اورشلیم دریده شد و از بالا به پایین، دو قسمت شد تا نشان بدهد که از آن زمان به بعد هر کسی که به عیسی مسیح ایمان داشته باشد می تواند به خدا از طریق روح القدس دسترسی داشته باشد (افسیان ۲: ۱۸، ۳: ۱۲، عبرانیان ۴: ۱۴-۱۶). دیگر مکانهای مقدس خاص و ساختمانهای مقدس نخواهد بود.

قبل از بازگشت تمام ایمانداران به مسیح به طور سمبولیک با هم به شکل "معبد خدا" دیده می شوند (دوم قرنیتیان ۶: ۱۶، افسسیان ۱۹: ۲-۲۲، اول پطرس ۲: ۴-۵). تصویر از خدایی است که در بین ایمانداران زندگی میکند. بعد از بازگشت مسیح، هیچ مکان مذهبی یا معبدی در اورشلیم تازه نخواهد بود، زیرا خدا، خود معبد تمام ایمانداران است. حالا تصویر از ایماندارانی است که در خدا و در حضور او و زیر حفاظت کامل او زندگی میکنند. نور جلال خدا در مکان های خاص مذهبی یا ساختمانی خاص یا گروهی از مردم محدود نیست، بلکه او در عیسی مسیح در هر جا خود را اعلام می کند و در زمین جدید بین قومش ساکن می شود. چنین یکپارچگی بین خدا و قومش است که خدا و مسیح "معبد یا جای مقدس" برای قوم خدا هستند (۲۱: ۲۲، اشعیا ۸: ۱۴).

شش. از آنجایی که خدا و مسیح "نور" شهر هستند، شهر احتیاجی به نور خورشید و ماه ندارد (۲۳: ۲۱). به طور خاص مسیح "نور شهر" نامیده شده است چون او به آشکارا صورت و خصوصیات کامل خدا را آشکار می کند (مکاشفه ۲۲: ۴، یوحنا ۱: ۵-۹، ۱۴: ۹، دوم قرنیتیان ۴: ۶، کولسیان ۱: ۱۵) و قبل از بازگشت و بعد از آن معرفت حقیقی و نجات بخش خدا را به ایمانداران اعلام می کند.

هفت. ملت ها (۲۱: ۲۴، ۲۶). قبل از بازگشت مسیح بسیاری از مردم از ملت های مختلف و زبان های گوناگون روی زمین، عیسی مسیح را به عنوان سرور و نجات دهنده خود می پذیرند و قسمتی از اورشلیم آسمانی می شوند (متی ۲۴: ۱۴، مکاشفه ۵: ۹-۱۰). آنها خدا را از طریق عیسی مسیح در هر چیزی که نیکوست پرستش می کنند و این کار را طبق فرهنگ خاص خود انجام می دهند.

بعد از بازگشت مسیح، مردم از هر طایفه و زبان و ملت که باشند، تا ابد، بخشی از قوم خدا بر زمین جدید خواهند بود (۲۱: ۳). آنجا گروه های مختلفی از مردم با استعداد ها و مهارت های مختلف خواهند بود. هر آنچه که از فرهنگ آنها از دآوری آتش بیرون بیاید (اول قرنیتیان ۳: ۱۲-۱۵) و هر آنچه که پر جلال و قابل اکرام است (فیلیپیان ۴: ۸) تمام اینها جزء شکوه و جلال اورشلیم جدید خواهد بود. راجع به علوم، مهارتها، موسیقی، هنر و نویسندگی و یا هر کاری که خدا را جلال می دهد، فکر کنید. هیچ بدی یا شخص نادرست و فاسد اجازه ورود به شهر را ندارد (۲۱: ۲۷). تنها مردمی که اسمشان در دفتر حیات بره نوشته شده است به اورشلیم تازه وارد می شوند (۲۰: ۱۵).

هشت. عبارات "جاده"، "رودخانه" و "درخت" (۲۲: ۱-۲). در زبان اصلی این کلمات در مفهوم مفرد هستند اما معنای مختلفی دارند. پس این رویا یک رودخانه، یک جاده و یک درخت را نشان نمی دهد، بلکه بوستانهایی شامل ردیف های درختان که بین آنها رودها و در اطراف آنها جاده ها است را نشان میدهد. جاده ها نماد دسترسی آسان به تخت خدا، درختان حیات و رودخانه های حیات می باشد. جاده ها از طلای ناب و مانند شیشه شفاف هستند که نماد دید باز و کامل مردم نسبت به خدا (یوحنا ۳: ۱۹-۲۱، ۸: ۱۲) و مشارکت آنها با خدا است (اول یوحنا ۱: ۵-۷).

قبل از بازگشت مسیح، "رودخانه حیات" نماد موعظه انجیل نجات در سراسر دنیا است که برای کسانی که از آن می نوشند، زندگی جاوید را به ارمغان می آورد (یوحنا ۴: ۱۰، ۱۴؛ ۷: ۳۸).

بعد از بازگشت مسیح "رودخانه حیات" نماد کاملیت و پری نجاتی است که قوم خدا از آن لذت می برند. قبل از ظهور، "درخت حیات" و برگ هایش نمادهای نفوذ انجیل، نجات خدا و شفای روح و جسم که همراه آن است در کلیسای ایده آل می باشند.

بعد از بازگشت مسیح، "درخت حیات" و برگ هایش نمادهای شفای کامل و بی نقص تمام زخم های گناهی است که در زمین گذشته به ما رسید و از طرفی برکت مستمر خدا که نیازهای ما را رفع کند و ما را با شادی غیرقابل وصفی پر کند. در زمین حاضر انسان از بهشت رانده شد اما در زمین جدید بهشت داخل شهر خواهد بود.

نه. صورت خدا (۲۲: ۴). قبل از بازگشت مسیح، عیسی مسیح صورت دیدنی خدای نادیده (کولسیان ۱: ۱۵) و منعکس کننده جلال خدا و مظهر دقیق وجود اوست (عبرانیان ۱: ۳، یوحنا ۱: ۱۴). پس از بازگشت، همچنان عیسی مسیح صورت

دیدنی خدای نادیده خواهد بود و جلال خدا از طریق عیسی مسیح دیده خواهد شد. ایمانداران در تمام زمان ها، خدا را در صورت عیسی مسیح خواهند دید.

ده. فعالیت ها در زمین جدید (۲۲: ۳-۵). در زمین جدید، قوم خدا با فعالیت های معنی دار مشغول بودند. "حیات جاودان" به معنای "تا ابد هیچ کاری نکردن" نیست بلکه به معنای "تا ابد انجام دادن کارهای پر اهمیت" می باشد. ما با تمام ایمانداران به مسیح پادشاهی خدا را وارث می شویم، این در زمین جدید خواهد بود. تمام مشکلاتی که برای کارهایمان داشته باشیم، حذف خواهد شد. ما جلال و شکوه و اکرام را از هر ملتی که باشیم با خود به پادشاهی خدا می آوریم. مسیحیان روی زمین جدید تکلیف خودشان را برای فرمانروایی بر طبیعت زیبای خدا و تمام چیزهای عالی که در طبیعت است، خواهند فهمید همانطوریکه خداوند در پیدایش ۱: ۲۶، ۲۸ آن را بیان کرده بود. مسیحیان با مسیح بر زمین جدید تا ابدالابد سلطنت خواهند کرد (۲۲: ۵).

ششم. دعوتنامه.

در آخر کتاب مکاشفه این وعده مسیح وجود دارد: "بله، من به زودی می آیم." (۲۲: ۱۲-۱۳) و کتاب مکاشفه با نوای روح لقدس و عروس مسیح که می گویند "بیا!" به پایان می رسد. تمام مسیحیان منتظر لحظه بازگشت مسیح هستند. این کتاب با این دعوت از همه کسانی که پیغام این کتاب را می شنوند، تمام می شود که به سوی خداوند عیسی مسیح بیایند و هدیه رایگان آب حیات را دریافت کنند (۲۲: ۱۷).

مجموعه برنامه های " دوره شاگرد سازی از رادیو" امروز به پایان میرسند. شما را تشویق میکنیم که با وفاداری تحت هر شرایطی از خداوند پیروی کنید. فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد. محبت خدا و رفاقت روح القدس نصیب شما گردد.